

[Søren Olesen.]

man næsten sige, i Forældres Sted over for disse Børn. Man kender Eksempler paa, at Børn og unge, som har været paa den Slags Hjem, er blevet ved at bevare Tilknytningen hele Livet igennem til Hjemmene, hvad de ogsaa gør til mange af de Hjem, som er oprettet af det offentlige. Og det er netop det, vi bør tilstræbe, at det bliver virkelige Hjem, som ikke slipper Børnene og de unge snarest muligt, men som kan blive ved at følge dem og yde dem Støtte ogsaa senere hen i Livet.

Jeg vil derfor meget anbefale, at saadanne private Personer, som har Evner for og føler Kald til et Arbejde af den Art, stadig maa have Adgang til ogsaa at oprette nye Hjem. Jeg haaber, det maa lykkes at bevare dette Initiativ, og jeg mener, at Spørgsmaalet kan løses paa samme Maade, som vi nu har søgt at gøre det med Hensyn til de frie Skoler, nemlig ved, at saadanne Hjem kommer til at nyde samme Støtte som den, de offentlige Hjem nyder, at der altsaa bliver Tale om en Slags flydende Skolepenge, udregnet efter de Udgifter pr. Elev, som Staten har paa sine Hjem.

Der er ogsaa blevet peget paa — og det vil jeg gerne understøtte —, at de Lærere, som faar deres Gerning ved Opdragelseshjemmene, bør have Lejlighed til at faa en speciel Uddannelse, da dette Arbejde tit kræver en særlig Uddannelse og et særligt Kendskab. Det er undertiden blevet sagt — jeg har ikke saa nøje Kendskab til Forholdene, at jeg tør sige, om det er berettiget —, at netop ved Opdragelseshjemmene havde man for daarligere Lærerkræfter.

Jeg har tit set i Opslagene, at man helst søger unge, ugifte Lærere; disse Lærere er der saa kun en kortere Aarrække, hvorefter de søger til andre Stillinger, fordi de synes, at der findes bedre Forhold der. Det kan være udmærket at antage unge Lærere, men saa bør man give dem den videregaaende Uddannelse, som er nødvendig, og saa bør man sørge for, at Forholdene er saadan, at de vedblivende kan knyttes til Hjemmene og ikke skal søge over til andre Lærerstillinge.

Det forekommer mig, at de Laan til Reparationer, der er Tale om, nemlig paa indtil 25 000 Kr., er meget smaa; i hvert Fald kan der ikke i disse Tider udrettes meget for 25 000 Kr., hvor det drejer sig om en Bygning af nogenlunde Størrelse. Ved Forhandling med Arbejds- og Socialministeren kan der i de enkelte Tilfælde

gives større Laan; men jeg vil gerne understrege, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Aidt var inde paa, at det ikke bør virke paa den Maade, at Lederen af det private Hjem derigennem maa sælge sin Førstefødselsret og sin Dispositionsret over Hjemmet, men at Laanet ydes som et Tilskud til Forrentning og Afdrag, og at Ejeren stadig væk bevarer den fulde Raadighed over det Hjem og den Institution, som han har startet.

Formanden: Det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Merete Nordentoft: Det er en kendt Sag, at de Radikale efterhaanden er kommet i den Alder, hvor Blikket sløres og alt tegner sig som en blid Idyl. Men heldigvis vil der jo nok til Stadighed være andre, der har de første Radikales skarpe Blik, og jeg tror ikke, at Børneværnet havde staaet der, hvor det staa i Dag, hvis vi ikke havde haft en Peter Sabroe f. Eks. til at fremføre Kritikken. I øvrigt tror jeg, det vil være formaalstjenligt at gemme Diskussionen til Udvalget; dér skal jeg med Glæde komme med Eksempler paa, at alt ikke er saa godt, som det skulde være. Vi ser desværre ogsaa, at Arbejdet med Børnene paa Opdragelseshjemmene ikke lykkes i den Udstrækning, som vi sikkert alle ønsker det skal lykkes. Der er for mange af disse Børn, der senere faar vanskeligt ved at indordne sig i Samfundet og gøre en nyttig Indsats dér.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Til det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft skal jeg sige, at dette med Alderen synes jeg ikke det ærede Medlem skal komme saa stærkt ind paa. Enhver Alder kan jo have sine Skrøbeligheder; saa det skal jeg slet ikke svare paa. Hvis det ærede Medlem havde indskrænket sig til at sige det, det ærede Medlem nu sagde, havde jeg slet ikke taget Ordet derimod. At der er Fejl, der trænger til at rettes, har jeg indrømmet, men det ærede Medlem udtalte, som jeg gjorde opmærksom paa, at al den Kritik, der var kommet frem, i det store og hele var fuldt berettiget. Det var det, jeg paatalte. I Undersøgelsesudvalgets Betænkning siges der — jeg skal tillade mig at citere et Par Linier —: